

lici najpred majhno trgovino, potem gostilno in slednjič tovarno cementnih izdelkov. Čeravno brez posebnega kapitala in brez posebne šolske izobrazbe pridobil si je vsled svoje neutrujenosti po poštenem potu lepo premoženje ter bil vzor gospodarjem dela naokrog. V politične prepire se rajni ni hotel mešati; bil je od pet do glave obrtnik in kod taki Nemcem in Slovencem prijatelj. Kod vojak služil je rajni pri topničarjih, kjer si je, kakor je sam kaj rad pripovedal, pridobil temelj svoje izobrazbe. Vojaški stan je čislal nad vse. Kod zvesti državljan in stari vojak je za spomin 60 letnega vladanja presvitlega cesarja pred večimi leti ustanovil pri Sv. Jurju ob Ščavnici vojaško veteransko društvo ter to društvo minulo leto kod načelnik počastil s krasno zastavo, katero je večinoma sam plačal. Nemila smrt, katera je tega podjetnega moža tako zgodaj položila v hladni grob, ni vzela samo utožni vdovi zvestnega moža in otrokom črez vse skrbnega očeta, ampak okolica je zgubila priljubljenega in spoštovanega trgovca, znanci zvestega prijatelja in vojaško veteransko društvo visoko zasluženega načelnika, kateremu naj bi bila zmiraj zemljica lahka!

Žalnoči sosed.

Iz Konjic. (Grdo denunciranje naprednih učiteljev). Kakor znano, vršilo se je 19. p. m. tukaj „Štajerčev“ zborovanje. Politični farji odposlali so kaplana Jurharja kot poročevalca na ta shod. Ta Jurhar pa se je tako nedostojno obnašal, da so ga morali ljudje na sveži zrak postaviti. Vsled tega je hudo razburjen in togoten. Napisal je tedaj za „Slov. Gospodar“ lažnivo poročilo. V tem svojem poročilu napadel je tudi nemškega učitelja g. S., ki je s svojo družino šele kratki čas tukaj. Trdi, da se je ta učitelj shoda udeležil in ga psuje nersramno rer namigava, kakor da bi učitelja deželni šolski svet kazensko prestavil. Komaj je ta članek v „Slov. gosp.“ izšel, ko je bil dotični učitelj že k okrajnemu glavarstvu k raporta poklican. Menda so imeli pri glavarstvu že vislice za učitelja pripravljene vsled naznanila političnih črnosuknežev. Ali g. učitelj S. je izjavil in dokazal, da na dan shoda sploh ni bil v dotični gostilni. Začuden so gledali pri glavarstvu. Ali povedali niso, kdo je g. S. denunciral. Vsled tega je šel g. učitelj naravnost v župnišče in je tam hotel izvedeti ime vohuna. In kaplan Jurhar se je moral tako ponižati, da je svojo zmoto priznal in g. učitelja za odpuščanje prosil. Sramota za duhovnike, ki lažejo in vohunarijo! Sicer pa vprašamo, kdo sme učiteljem udeležbo na shodih prepovedati? Ali so učitelji morda sužnji? Ali bodejo morali tega ali onega duhovniškega fantička za dovoljenje prositi? To je predrznost! Učitelj se sme shodov udeležiti, pa če se ljudje à la Jurhar na glavo postavijo. Učitelji se na shodih vsaj dostojno obnašajo, kaplane Jurharje pa se mora skozi vrata metati.

Iz Gočove. (Po občinskih volitvah.) Tukaj se je naš Vinko sramoval, da bi se od

njega nesla občinska pisarna. Vsled tega oddal je vse enemu odborniku. Ta pa je bolan in je vse skozi okrajno glavarstvo zopet oddal. Zdaj pa je moral stari odbor nekega „provizorja“ določiti, kakor kadar fajmošter umrje. Menda se tudi naš Vinko boji občinske „smrti“. Naš zdajšnji „provizor“, črni klerikalček, pri vinčku večkrat pamet izgubi, kakor so že črnuhi. Tako je mož izgubil pamet v Vinkovi „patent“-gostilni, o kateri smo že poročali. V svoji zmešanosti je „provizor“ razžalil vlega veleposesnika g. Franca Kramberger. Sodnija ga je zato obsodila na 70 kron globe in plačilo sodnih stroškov. Tako se godi velikim klerikalnim modrijanom! Sicer so klerikalci zaradi oddaje pisarne baje rekurirali na namestnijo. Kaj jim vse pomaga? Osmeseni so, blamirani ostanejo!

Hlapenci pri Sv. Lovrencu v slov. gor. Dne 15. februarja t. l. smo se udeležili v obilnem številu važnega gospodarskega shoda pri velepos. in obč. predst. gosp. Šegula v Hlaponcih, na katerem shodu je predaval o živinoreji ozir. o stavbi vzornih hlevov živinorejski nadzornik gosp. Jelovšek, ter nam je natančno razkazal celo na novo postavljeno Šegulovo stavbo svinjakov, kar smo veselo in občudno na znanje vzeli. Gosp. Jelovšek nam je vse raztolmačil, zakaj morajo biti hlevi ravno tako in ne drugače urejeni, kar smo seveda vsi zborovalci za dobro spoznali, ter je gosp. Šegula in njegovo blago soprogo posebno pohvalil, da sta postavila tako moderne svinjske hleve, ki služijo ob enem tudi živini v zdravje. Ob tej priliki nam je tudi deželni živinorejski inšpektor gosp. Jelovšek razkazal brzoparilnik „Alfa“ ki si ga je gosp. Šegula prejšnjo jesen naročil, ter nam je istega prav toplo priporočil in omenil da je huhanje svinjske klaje v navadnih kottljih le potrata drv in kuga za svinje. Po tem zanimivem, koristnem in podučljivem zborovanju, ki je trajalo precej dolgo, smo se na vabilo gosp. Šegula podali v hišo, v kateri je bil že obed pripravljen, ter smo jedli svinjsko, ki je v omenjenih hlevih rastlo in se okrepčali z dobro vinsko kapljo, ki nam je gosp. Šegula vse brezplačno podaril. Omeniti moram, da smo se na tem shodu zbrali od vseh vetrov in sicer: Iz murskega polja, iz Središke okrajine, od Velike nedelje, iz Luč Solčavskih planin, iz Ljutomer, iz Petrovč Savinjske doline, Sv. Jakob v slov. gor. iz raznih Ptujskih pokrajin, St. Ilj Saleške doline itd. Tudi v hiši nam je gosp. Jelovšek v našo korist marsikaj podučljivega o živinoreji povedal. Za tem se je še k besedi oglašil najstarejši tukajšnji zborovalec gosp. Franc Pevec velepos. od Sv. Tomaža pri Ormužu, ki je v prijaznih besedah orisal delovanje gosp. Jelovškega v prid slovenskemu kmetu. Ob koncu je nastopil vzoren kmetovalec gosp. Vičanski Škerlec od Velike nedelje, ter nam je v jednatih in poljudnih besedah razložil, da preden ko se lotimo stavbe novih in vzornih hlevov in si nabavimo boljše pasmo živine, nam je sveta dolž-

nost si pripraviti dovolj in dobre krme, ter je prav po bratsko podučil, kako si naj malovredne travnike zboljšamo oziroma prin ustario vimo in je s sledečimi besedami zaključil omenjativno zborovanje: „Vse kar smo slišali danes tak priobčimo druge, storimo sebi in svoji živini v tem terist, drugim v zgled in v spomin današnje živine. dnevu!“

Iz Jesenic. Kakor vsako leto je tudi letos predpust pri nam prav živahen. Jesenice in Savi imajo nič manj kot 30 gostilen (oziroma Duna zeljnov), v katerih vsako soboto in nedeljo v redmonika poje. Za preganjanje mačka pa dopisni vsako nedeljo preskrbi kaki kisli ajmohtar. Shod naš g župnik Škubic! Tako smo bili srečni, zopet v nedeljo 19. februarja „katoliški“ shod na Savi poslušati! Seveda se župnik Škubic živine, upa drugod shode sklicevati kot v njegovem pufanem „ajmohtu“, katerega sedaj tovarni muzikantje plačujejo. Ne bodemo veliko o tpa jih shodu govorili, ker je bil jako klavern in ratali zve nekaj starih babnic je bilo le prav malo mzberejo njih mladeničov navzočih. Prazne otrobe so v posestili dr. Krek, Škubič, Čebulj in brat njegovim in dar. Na dnevnem redu so bili kakor po drugan vadi pri žlindrijancih, kanoni, milijoni, volkjersekonjske sile, Nemci, itd. Ves ta šmorn je pri vrstvi drugi dan v blaženo cunjio „Slovenec“; storgani je bil konec tudi druge maskarade v „katolištih, kem“ delavkem domu! Žnidar Čebulj pripravkmeto sedaj za nove občinske volitve volilne imenitudi pkuje jih kakor Noe barko; vozi tudi sam p K pridno barko in tako bodo volilni imeniki ko želje v decembra t. l. gledali, kakor kak zašmin C frak, kateri je že ležal 10 let v kaki jeseni teh st krojaški barki. Dne 21. februarja smo pa imnost i komisijo za novo ljudsko šolo. Prišel je g. okraverve glavar iz Radovljice, kateremu so potem sekigasse dirali Škubic, žnidar Čebulj. Sklenili so et glasno brez ugovora za zgradbo nove šole i kupiti zemljišča par. št. 262/2 1022 □ klf. 24 K 46 = 25.000 K — od kranjske obrt družbe, in par. št. 263, 1728 □ klf. po 26 nanda, = 44.928 K — od Willmanovih otrok. Ta Prazno bode samo stavbeni prostor za novo šolo s K 69 928, zidanje šole pa 200.000 K. Ker vs slabe kupčije na Savi tovarna samo 1/4 prejšnj nje predpisanih davkov še plačuje, bodo mon ogromne svote prispevati vsi drugi že tak rer občani!!! — Če bosta Škubic in Čebulj še dol Jesenice regirala, pridemo prav gotovo vsi i kant, kakor po kranjskemu finančnemu minist Lampetu cela Kranjska. Vprašamo samo, ali res za to ubogo šolo potrebuje 2750 □ klf. Ali bo res potreba za ta prostor okroglo 70.000 K šteti? No, če boste po tej ceni zemljišča i Jesenicih kupovali, potem bode res potreba, se kakor hitro je še mogoče jeseniški in savi krajni šolski svet na Studenec preseli! Škubič da imamo v tem šolskem svetu še nekaj pmetnih mož, kakor sta gg. Verweger in Smrekte rekte Sommeregger! — Na jeseniški šoli nastavljena učiteljica neka novopečena C Willmann. Ta prepoveduje otrokom na S kupovati zvezke v neki prodajalni pod pretve da na Savi se prodajajo zvezki samo za Nemo Za danes ji samo na uho povemo, da naj bo prav ponižna in tiha, ako ne, bo po veliki m samo za blazino še nekaj njenega pirja ostalo — Naročujte „Štajerca“! V vsaki naši gostil mora biti razpoložen „Štajerc“!

Kmetovalcem in živinorejcem

Kuga na gobcih in parkljih je po mnog krajih pozročila živinozdravske odredbe, s katerimi se je promet z živino izredno otežko posebe pa so se marsikje morali prepovedati celo živinski sejmi. Tako ni samo živinorejce otežkočena prodaja živine, večkrat tudi cel onemogočena, ampak tudi živinorejci in oni, se pečajo s pitanjem živine, imajo vsled tega velike težave. Posebno nakup živine za hlev (pitaje ali molžo) je tako zelo težaven, da je treba bati, da v mnogih obratih, ki bi kupili živino, ne bo mogoče dobiti dovolj pravočasno živine za hlev. Zato je potrebno, da se poskrbi za to, da zvedo vsi udeleženci pravem času, kdo ima živino za hlev na prodajo ali kdo želi kupiti. Centrala za povnanje živine (Viehverwertungs-Zentrale), poklican

Kuga.

Grozovito je divjala in še divja v vzhodni Aziji črna smrt kuge. Danes prinašamo zopet tozadevno sliko. Reka Hulan pri od kuge popolnoma uničenem mestu Fudsjadan je zmrznjena. Na led pa se je zmetalo brez reda mrličev na kugi umrlih ljudi. Divji psi in vrane razmesarjajo mrličev. To nam kaže slika.

Pestleichen auf dem Eise des Hulan bei Fudsjadan (Charbin)